

Klasifikační řád

Cílem klasifikačního řádu je *stanovit kritéria pro hodnocení a klasifikaci vědomostí a dovedností v aplikaci na podmínky školy.*

Klasifikační řád *podrobněji upravuje klasifikaci ve vyučovacích předmětech školního vzdělávacího programu „Gastronomické služby“ a klasifikaci chování.*

Klasifikační řád *doplňuje obecná ustanovení Školního řádu*, zejména ustanovení v článku číslo 10 Výchovná opatření a v článku číslo 11 Hodnocení výsledků vzdělávání.

Klasifikační řád vychází z příslušných předpisů, zejména ze školského zákona a souvisejících vyhlášek (zákon č. 561/2004 Sb. (Školský zákon), vyhláška č. 13/2005 Sb., vyhláška č. 672/2004 Sb. o ukončování studia na středních školách a učilištích, Metodický pokyn MŠMT ČR č.j.:13711/2001-24 o práci se žáky s vývojovými poruchami)

Čl.1

Předmět úpravy

Klasifikační řád *upravuje klasifikaci ve vyučovacích předmětech školního vzdělávacího programu „Gastronomické služby“ a klasifikaci chování.*

Klasifikace je nedílnou součástí výchovně vzdělávacího procesu. *Cílem* je *vyjádřit klasifikačním stupněm vědomostí, dovedností a návyky, které si žáci v příslušném ročníku studia osvojili.* Současně musí *podněcovat jejich zájem o doplňování a upevňování vědomostí a o zvládnutí příslušného předmětu.*

Klasifikace předmětu musí *přispívat k formování morálního profilu žáků.* Proto je nutno při přiznání klasifikačního stupně *přihlížet též k jejich aktivitě.* Klasifikace má přispívat k *vytváření kladného vztahu žáků ke škole, k vyučování a celkové přípravě.* Vyučující *ověřuje*, jak žáci probranou látku pochopili a zda je jejich příprava na vyučování systematická.

Čl.2

Základní ustanovení o klasifikaci prospěchu

Obecná ustanovení vycházejí ze Školního řádu, článku 11 Hodnocení výsledků vzdělávání.

K *hodnocení výsledků* vzdělávání používáme *klasifikační stupně – známky.* Při hodnocení v každém pololetí se v jednotlivých předmětech využívá klasifikace *pětistupňová.*

Při hodnocení prospěchu vycházejí pedagogičtí pracovníci z *výsledků zkoušení a ostatních poznatků o žákovi.* Při zkoušení se řídí zejména těmito zásadami:

- při klasifikaci prospěchu žáka se nepřihlíží ke klasifikaci jeho chování
- obsah a rozsah ústních, písemných a praktických zkoušek a způsob zkoušení musí odpovídat učivu stanovenému učebními osnovami pro příslušné klasifikační období

- u žáků s prokázanou poruchou učení musí uplatňovat speciální pedagogické přístupy, v rámci kladné motivace těchto žáků je třeba přihlídnout ke všem limitujícím faktorům plynoucím z konkrétní vývojové poruchy,
- ústní prospěchové zkoušení žáků se zařazuje do vyučovacích hodin soustavně po celé klasifikační období, písemné zkoušení (pokud je stanoveno učebními osnovami) je nutné rozvrhnout rovnoměrně na celý školní rok, žák musí být za klasifikační období ústně zkoušen alespoň jedenkrát.

Při zkoušení se vědomosti, dovednosti a návyky, které zkoušený prokáže, klasifikují pěti stupni:

stupeň 1 - výborný
 stupeň 2 - chvalitebný
 stupeň 3 - dobrý
 stupeň 4 - dostatečný
 stupeň 5 – nedostatečný

Nepovinné předměty se klasifikují podle stejných hledisek a podle stupnice jako předměty povinné, do celkového prospěchu se nezapočítávají.

Na *počátku klasifikačního období* oznámí vyučující žákům *podmínky studia a klasifikace (písemné práce, ústní zkoušení, opakování, domácí úkoly a podobně a jejich vliv na celkové hodnocení)*.

Výsledek ústního zkoušení stanoví vyučující daného předmětu a oznámí ho žákovi ihned a veřejně, doba ústního zkoušení ve vyučovací hodině by neměla přesáhnout 10 minut. Vyučující je povinen stupeň prospěchu odůvodnit.

Klasifikaci písemné práce sdělí vyučující žákům nejdéle do 14 dnů ode dne vypracování, pokud tomu nebrání vážné důvody.

Hodnocení za klasifikační období oznámí vyučující každému žákovi ještě před zaznamenáním do třídního výkazu. *Hodnocení za klasifikační období není aritmetickým průměrem známek dosažených za dané klasifikační období.*

V případě radikálního *zhoršení studijních výsledků* je vyučující povinen informovat třídního učitele, a ten prokazatelným způsobem *informuje zákonného zástupce nezletilého žáka.*

Klasifikaci za každé klasifikační období je třeba *uzavřít v den stanovený ředitelem školy, nejpozději však jeden den před konáním klasifikační pedagogické rady*

Čl. 3

Zjišťování vědomostí a dovedností žáků s SPU

Žákům, u nichž je příslušným odborným pracovištěm (pedagogicko-psychologická poradna) diagnostikována vývojová porucha učení, je nezbytné po celou dobu přípravy na povolání věnovat speciální pozornost a péči. Nejčastěji se jedná o tyto poruchy učení: dyslexie, dysgrafie, dysortografie, dyskalkulie, lehká mozková dysfunkce.

Je třeba, aby klasifikace u těchto žáků byla vždy provázena hodnocením, t.j. slovním vyjádřením pozitivních stránek výkonu, objasněním podstaty neúspěchu, návodem, jak mezery a nedostatky překonávat a jak dále prohlubovat úspěšnost. Zejména u těchto žáků je třeba na místě hodnotit co nejčastěji a mít na zřeteli motivační, diagnostickou a regulační funkci hodnocení.

Pro zjišťování úrovně vědomostí a dovedností volí pedagog takové formy a druhy zkoušení, které odpovídají schopnostem žáka, na něž nemá vývojová porucha učení negativní vliv. U žáků s vývojovou poruchou učení je žádoucí klást důraz na tu formu projevu (písemnou nebo ústní), v níž má předpoklady podávat lepší výkon.

Při uplatňování těchto možností bude postupováno velmi uvážlivě a individuálně s využitím všech dostupných informací z odborného vyšetření a ve spolupráci s rodiči žáka (v případě zletilého žáka s ním samým). Základním principem je prospěch žáka, podpora jeho možnosti být úspěšný jako jedna z podmínek pro jeho budoucí zdravý vývoj. Veškerá rozhodnutí pedagoga při klasifikaci žáků s vývojovými poruchami učení musí být vedena s vědomím, že úspěšnost je podmínkou zdravého vývoje osobnosti.

Zkoušení se nesmí používat jako prostředek k upevnění kázně.

Zprávy o prospěchu a chování žáků podávají třídní učitelé i ostatní pedagogičtí pracovníci zákonným zástupcům žáka ústně, na třídních schůzkách, nebo písemně prostřednictvím žákovské knížky.

Čl. 4

Klasifikace prospěchu žáka v teoretickém a praktickém vyučování

1. Žák je hodnocen podle:

- stupně osvojení a jistoty, ucelenosti, přesnosti a trvalosti ovládnutí učiva, podle přesnosti jeho vyjádření
- schopnosti aplikace získaných vědomostí a dovedností při řešení nových úkolů
- schopnosti vykonávat potřebné intelektuální a motorické činnosti v požadovaném rozsahu a kvalitě
- schopnosti využívat a zobecňovat poznatky získané v jiných předmětech a v praxi
- logiky, samostatnosti a tvořivosti myšlení a vyjadřování přístupu k předmětu a zájem o něj
- přesnosti, výstižnosti a jazykové správnosti ústního i písemného projevu
- kvality výsledků činnosti
- schopnosti samostatného studia

U žáků s prokázanými vývojovými poruchami se přihlíží podle konkrétní vývojové poruchy k celkové úrovni žáka.

2. Vědomosti a dovednosti v teoretickém vyučování se hodnotí jednotlivými stupni prospěchu takto:

stupeň 1 - výborný dostane žák, který bezpečně ovládá probrané učivo, projevuje samostatnost, pohotovost a logičnost myšlení, dovede samostatně řešit úkoly a výsledky zobecňovat. Vyjadřuje se přesně, plynule a s jistotou. Jeho písemné práce jsou po stránce

obsahu i vnějšího projevu bez závad. Jeho činnosti jsou kvalitní s nepodstatnými nedostatky, je schopen samostudia.

stupeň 2 - chvalitebný dostane žák, který ovládá učivo předepsané učebními osnovami, myslí samostatně a logicky správně, ale ne vždy pohotově a přesně, umí celkem bez potíží řešit úlohy a výsledky zobecňovat, při práci se dopouští jen občas nepodstatných chyb, vyjadřuje se věcně správně ale s menší přesností a pohotovostí. Jeho písemné a praktické práce mají po stránce obsahu i vnějšího projevu drobné závady. Celkově jeho výsledky jsou bez podstatných nedostatků, s menší pomocí je schopen samostatně studovat.

stupeň 3 - dobrý dostane žák, který učivo předepsané osnovami ovládá v jeho podstatě, takže na něj může bez obtíží navazovat při osvojování nového učiva. V myšlení je méně samostatný, při řešení úloh se dopouští nepodstatných chyb, které však s návodem učitele dovede odstranit. Vyjadřuje se celkem správně, ale s menší jistotou. Celková kvalita jeho výsledků vykazuje nedostatky, samostatně studovat je schopen pouze dle návodu učitele.

stupeň 4 - dostatečný dostane žák, který má ve znalostech probraného učiva mezery, takže na tyto znalosti nemůže bez větších obtíží navazovat při osvojování nového učiva. Není samostatný v učení a při řešení úloh se dopouští podstatných chyb, které napravuje jen se značnou pomocí učitele. Vyjadřuje se nepřesně. Jeho písemné i praktické práce mají po stránce obsahu i vnějšího projevu větší závady.

stupeň 5 - nedostatečný dostane žák, který má ve znalostech probíraného učiva takové mezery, že na tyto znalosti nemůže navazovat při osvojování nového učiva. Na otázky učitele neodpovídá správně a úkoly neumí řešit ani s jeho pomocí.

3. Klasifikace prospěchu při praktickém vyučování zahrnuje odborný výcvik a odbornou praxi. Prospěch žáka se hodnotí podle těchto hlavních hledisek:

- osvojení odborných dovedností projevujících se ovládnutím nejučelnějších způsobů práce, které zajišťují její kvalitní výsledky
- využívání získaných teoretických vědomostí
- úroveň organizace práce a pracoviště
- dodržování předpisů k zajištění bezpečnosti práce, ochrany zdraví při práci a hygieny práce

Při zkoušení se vědomosti, dovednosti a návyky klasifikují takto:

stupeň 1 - výborný dostane žák, který bezpečně ovládá nejučelnější pracovní postupy, dosahuje výsledků odpovídajících stanoveným ukazatelům kvality práce. S jistotou samostatně využívá teoretických vědomostí v praxi, dodržuje předpisy a pokyny k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, vzorně organizuje své pracoviště, obsluhuje a udržuje nástroje, stroje a další pomůcky. Pracuje samostatně a zručně.

stupeň 2 - chvalitebný dostane žák, jestliže jím provedené pracovní úkony odpovídají stanoveným ukazatelům kvality práce, jestliže bez větších obtíží využívá teoretických znalostí v praxi, dodržuje předpisy a pokyny k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, bez podstatných chyb organizuje své pracoviště, obsluhuje a udržuje nářadí, nástroje a stroje, pracuje samostatně, ale méně zručně.

stupeň 3 - dobrý dostane žák, jestliže jím provedené pracovní úkony vykazují menší závady v plnění stanovených ukazatelů kvality práce. Jestliže teoretických znalostí používá v praxi, tedy často jen na návrh učitele odborného výcviku nebo instruktora. Ve své pracovní činnosti se dopouští nepodstatných chyb, rovněž při údržbě nástrojů a náradí a při dodržování předpisů a pokynů k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci se dopouští chyb. Je samostatný, ale pomalejší.

stupeň 4 - dostatečný dostane žák, jestliže jím provedené činnosti vykazují větší závady v plnění stanovených ukazatelů kvality; jestliže teoretických znalostí používá jen na pokyn učitele odborného výcviku nebo instruktora. V organizaci svého pracoviště, při obsluze zařízení, při údržbě pomůcek a při dodržování předpisů a pokynů k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci se dopouští hrubých chyb. Je pomalý a málo samostatný.

stupeň 5 - nedostatečný dostane žák, který projevuje celkovou neznalost, neovládá pracovní úkony nebo práce stanovené učebními osnovami odborného výcviku.

Stupeň prospěchu z odborného výcviku stanoví učitel odborného výcviku. V případě, že se na odborném výcviku podílí více učitelů odborné výchovy, stanoví stupeň prospěchu po vzájemné dohodě.

Čl. 5

Klasifikace chování žáků

Při klasifikaci chování žáků se vychází z toho, že žák plní ustanovení školního řádu a dodržuje pravidla společenského chování a morálky.

Klasifikace chování nižším stupněm je výchovným opatřením, proto je nutno při klasifikaci chování přihlížet též k činům, za které byl žákovi uloženo kázeňské opatření.

Klasifikaci chování žáka navrhne třídní učitel po slyšení ostatních pedagogických pracovníků.

Klasifikace chování se projednává na schůzi pedagogické rady.

Chování se klasifikuje podle této stupnice:

stupeň 1 - velmi dobré dostane žák, který se ve škole i mimo školu projevuje v souladu s právními i morálními normami a ustanoveními školního řádu školy. Tento stupeň je možno přiznat i žákovi, který se sice dopustil méně závažných provinění proti školnímu řádu, ale je přístupný výchovnému působení a svoje chyby uvědoměle překonává a napravuje.

stupeň 2 - uspokojivé dostane žák, který se ve škole i mimo školu sice neprojevuje v rozporu s právními a morálními normami, ale který se dopustil závažnějšího přestupku proti školnímu řádu, ale je přístupný výchovnému působení a svoje chyby uvědoměle překonává a napravuje.

stupeň 3 - neuspokojivé dostane žák, který se dopustil závažného přestupku proti školnímu řádu, jeho chování je v rozporu s pravidly společenského chování a morálky. Tento stupeň dostane žák, který má více než deset neomluvených zameškaných hodin a bylo s ním jednáno ve výchovné komisi školy, a ten, který po předcházejících důtkách byl podmínečně vyloučen ze školy.

Čl. 6 Celkové hodnocení žáka

Celkové hodnocení se vyjadřuje na vysvědčení ke konci klasifikačního období těmito stupni:

- Prospěl s vyznamenáním
- Prospěl
- Neprospěl

Žák **prospěl s vyznamenáním**, není-li klasifikace nebo slovní hodnocení po převodu do klasifikace v žádném povinném nebo volitelném předmětu horší než chvalitebná, má-li chování velmi dobré a zároveň má průměrný prospěch ne horší než 1,50.

Žák **prospěl**, není-li klasifikace nebo slovní hodnocení po převodu do klasifikace z žádného povinného nebo volitelného předmětu nedostatečná

Žák **neprospěl**, je-li klasifikace nebo slovní hodnocení po převodu do klasifikace z některého povinného nebo volitelného předmětu vyjádřena stupněm nedostatečným

Má-li žák na konci druhého pololetí více než dvě nedostatečné, může požádat ředitele školy o opakování ročníku, který rozhodne na základě projednání v pedagogické radě. Opakovat ročník lze pouze jednou.

Čl. 7 Závěrečná ustanovení

Klasifikační řád *zvýrazňuje funkci motivační, informační, regulační a zejména pak funkci výchovnou. Motívem zpracování klasifikačního řádu pro podmínky školy bylo z hlediska psychologie výchovy a vzdělávání mládeže umění pedagoga "přistihnout žáka při úspěchu".* Stálým zdůrazňováním slabých míst a nedostatků v pracovní činnosti se snižuje zájem dosáhnout úspěchu, posilování cílevědomosti, snižuje se zájem o učení a jeho výkonnost a v konečném důsledku se vytváří často negativní vztah k celé jeho profesionální přípravě.

Klasifikační řád platí od 1. 9. 2012.

Ing. Helena Klimešová

ředitelka školy